

altenpflege.de Edition

Podręczniki skrócone do kształcenia pielęgniarek - Specjalizacja: opieka nad osobami starszymi

Theo Ahrens

Prawo odpowiedzialności i obowiązki zawodowe

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliograficzne dane

Theo Ahrens – Krótka biografia

Theo Ahrens, urodzony w 1979 w okolicach Monachium, jest nauczycielem zawodów pielęgniarских oraz zaangażowanym pedagogiem pielęgniarstwa. Po odbyciu wolontariatu w szpitalu, ukończył szkolenie na pielęgniarza i zdobył cenne doświadczenie zawodowe na oddziale intensywnej terapii. Zachęcony swoim pragnieniem przekazywania wiedzy, studiował pedagogikę pielęgniarską i w 2009 roku rozpoczął pracę jako nauczyciel w szkole zawodowej w Monachium. Theo jest znany ze swojego praktycznego i empatycznego podejścia do nauczania, którym przygotowuje przyszłych pielęgniarzy do ich wymagającego zawodu. Prywatnie mieszka z żoną i dwójką dzieci w Berlinie i działa jako wolontariusz na rzecz poprawy warunków kształcenia w pielęgniarstwie.

Niniejszy poradnik został sformułowany na podstawie istniejących materiałów z wykorzystaniem A.I. Tłumaczenie odbyło się automatycznie.

Wydano przez altenpflege.de

Cena bezpłatna

Copyright 2024 altenpflege.de

Prosimy o uwagi i sugestie poprawy na team@altenpflege.de

1/1-2412181527

Spis treści

1 Wprowadzenie	4
1.1 Cele tego podręcznika skróconego	4
1.2 Znaczenie odpowiedzialności i obowiązków zawodowych w opiece nad osobami starszymi	4
1.3 Rola opiekunów w prawie odpowiedzialności i ich odpowiedzialność	5
2 Podstawy prawa odpowiedzialności w opiece nad osobami starszymi	6
2.1 Definicja i znaczenie odpowiedzialności w zawodzie pielęgniarstwa	6
2.2 Różnice między odpowiedzialnością cywilną, karną a pracowniczą	6
2.3 Stosunek odpowiedzialności cywilnej, odpowiedzialności i naruszenia obowiązków	7
2.4 Relevante podstawy prawne (BGB, SGB, Kodeks karny)	8
3 Rodzaje odpowiedzialności	9
3.1 Odpowiedzialność cywilna	9
3.2 Odpowiedzialność karna	10
3.3 Odpowiedzialność wynikająca z prawa pracy	10
3.4 Odpowiedzialność umowna	11
4 Warunki odpowiedzialności	13
4.1 Stan faktyczny naruszenia obowiązków	13
4.2 Przyczyna i kauzalność	14
4.3 Zawinienie	14
4.4 Szkoda	15
5 Obowiązki zawodowe personelu pielęgniarstwa	17
5.1 Znaczenie obowiązków zawodowych w opiece geriatrycznej	17
5.2 Zawodowe obowiązki etyczne	17
5.3 Obowiązki prawne	18
5.4 Pflichten zur Dokumentation und Berichterstattung	19
5.5 Tajemnica zawodowa i obowiązek zachowania poufności	20
6 Obowiązki personelu pielęgniarstwa wobec mieszkańców, krewnych i współpracowników	21
6.1 Obowiązki wobec mieszkańców	21
6.2 Obowiązki wobec członków rodziny	21
6.3 Obowiązki wobec kolegów	22
6.4 Obowiązki wobec przełożonych i pracodawców	23
7 Typowe naruszenia obowiązków i ich konsekwencje	24
7.1 Naruszenie obowiązku nadzoru	24
7.2 Naruszenie obowiązku dokumentacyjnego	25
7.3 Naruszenie tajemnicy zawodowej	25
7.4 Naruszenie obowiązku staranności	26
7.5 Naruszenie zasad higieny	27
8 Vermeidung von Haftungsfällen	29
8.1 Profilaktyka poprzez prawidłową dokumentację opieki (Regula 6-R)	29
8.2 Przestrzeganie przepisów higienicznych	30
8.3 Unikanie upadków poprzez działania zapobiegawcze	30
8.4 Przestrzeganie przepisów dotyczących podawania leków	31
8.5 Doksztalcanie i szkolenie w zakresie podstaw prawnych i obowiązków zawodowych	32
9 Odpowiedzialność za błędy w opiece	34
9.1 Czym są błędy w opiece?	34
9.2 Odpowiedzialność za błędy pielęgniarstwa (cywilnoprawna, karnoprawna, pracownicza)	34
9.3 Ciężar dowodu w przypadku błędów w pielęgniarstwie	35
9.4 Konsekwencje błędów opiekuńczych	36
10 Znaczenie dokumentacji pielęgnacyjnej w prawie odpowiedzialności cywilnej	38
10.1 Znaczenie dokumentacji pielęgniarstwa	38
10.2 Zasady dokumentacji (kompletna, aktualna, obiektywna)	38
10.3 Formy dokumentacji	39
10.4 Häufige Fehler in der Dokumentation und wie man sie vermeidet	40
10.5 Prawne konsekwencje błędnej lub niepełnej dokumentacji	41
11 Postępowanie w przypadku roszczeń w praktyce	42
11.1 Działania w przypadku podejrzenia odpowiedzialności cywilnej	42
11.2 Współpraca z przełożonymi i pracodawcami	42
11.3 Komunikacja z mieszkańcami i ich bliskimi	43
11.4 Interne und externe Überprüfung von Haftungsfällen	44
12 Ochrona prawna i ubezpieczeniowa dla pracowników opieki	46
12.1 Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej zawodowej	46
12.2 Różnica między prywatnym a zawodowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej	47
12.3 Przejęcie kosztów przez pracodawcę	47
12.4 Roszczenia ubezpieczeniowe przy odpowiedzialności cywilnej	48

1 Wprowadzenie

1.1 Cele tego podręcznika skróconego

Niniejszy podręcznik ma na celu dostarczenie jasnego przeglądu skomplikowanych zagadnień dotyczących odpowiedzialności prawnej i obowiązków zawodowych w opiece nad osobami starszymi. Skupia się na przekazaniu wiedzy niezbędnej do radzenia sobie z codziennymi wyzwaniami związanymi z odpowiedzialnością prawną i etyczną.

Celem jest jasne wyjaśnienie różnych rodzajów odpowiedzialności oraz ich prawnych przesłanek. Powinni Państwo nauczyć się, jak w codziennej pracy rozpoznawać przypadki odpowiedzialności, zapobiegać im oraz właściwie reagować w sytuacjach kryzysowych. Również zwiększenie świadomości na temat znaczenia dokumentacji medycznej i zapewnienie jej prawidłowego prowadzenia jest istotne.

Kluczowym elementem jest zrozumienie naruszeń obowiązków, ich możliwych konsekwencji oraz opracowanie strategii zapobiegania im. Ponadto, powinni Państwo postrzegać obowiązki zawodowe jako integralną część codziennej pracy i przyswoić je. Zawartość podręcznika ma na celu przekazanie zarówno podstaw prawnych, jak i praktycznych zaleceń, aby optymalnie wspierać Państwa rozwój zawodowy.

1.2 Znaczenie odpowiedzialności i obowiązków zawodowych w opiece nad osobami starszymi

W opiece nad osobami starszymi odpowiedzialność odgrywa istotną rolę, ponieważ usługi opiekuńcze i personel opiekuńczy ponoszą dużą odpowiedzialność wobec mieszkańców, ich krewnych i społeczeństwa. Ta odpowiedzialność wynika z obowiązku zapewnienia opieki o wysokiej jakości, bezpiecznej i z poszanowaniem. W przypadku niewypełnienia tych obowiązków mogą wyniknąć konsekwencje prawne.

Kwestie odpowiedzialności dotyczą przede wszystkim obszaru prawa cywilnego, karnego i prawa pracy. Znaczącą konsekwencją może być roszczenie odszkodowawcze z tytułu prawa cywilnego, które wynika z naruszenia obowiązków przez niedbalstwo lub umyślność. Odpowiedzialność karna dotyczy osobistej winy personelu opiekuńczego, zwłaszcza w przypadku poważnych naruszeń, które zagrażają życiu lub zdrowiu mieszkańców. W kontekście prawa pracy w przypadku naruszenia obowiązków mogą grozić działania dyscyplinarne ze strony pracodawcy, aż do zwolnienia.

Obowiązki zawodowe w opiece nad osobami starszymi obejmują wytyczne prawne i etyczne, które kierują działaniami personelu opiekuńczego. Te obowiązki zapewniają, że mieszkańcy są traktowani z szacunkiem i godnością w każdej chwili. Należy do nich zobowiązanie do starannej dokumentacji opieki, która służy zarówno zapewnieniu jakości, jak i dowodzeniu w przypadku odpowiedzialności. Inne obowiązki obejmują zachowanie tajemnicy, przepisy higieniczne oraz obowiązek ciągłego doskonalenia zawodowego.

Niewłaściwe zachowanie lub ignorowanie tych obowiązków zawodowych może prowadzić nie tylko do konsekwencji prawnych, ale także znacznie zaszkodzić zaufaniu mieszkańców i ich krewnych. Dlatego kluczowe jest zrozumienie i wdrażanie znaczenia odpowiedzialności i obowiązków zawodowych, aby zapewnić bezpieczną i etycznie poprawną opiekę nad osobami starszymi. Te podstawy tworzą fundament dla profesjonalnej praktyki zawodowej, która nie tylko spełnia wymagania prawne, ale także stawia dobro mieszkańców na pierwszym miejscu.

1.3 Rola opiekunów w prawie odpowiedzialności i ich odpowiedzialność

Personel pielęgniarstwa odgrywa kluczową rolę w prawie odpowiedzialności, ponieważ bezpośrednio interaguje z mieszkańcami i jest odpowiedzialny za ich dobrostan. Ich odpowiedzialność obejmuje zapewnienie, że wszystkie działania pielęgniarstwa są przeprowadzane fachowo i rozważnie. Ta odpowiedzialność wynika z obowiązku przestrzegania wymogów prawnych i etycznych.

Przestrzeganie obowiązku staranności jest niezbędne. Personel pielęgniarstwa musi w każdym momencie podejmować niezbędne działania w celu zapewnienia dobrostanu mieszkańców. Oznacza to, że muszą oni rozpoznawać ryzyka związane z opieką i im zapobiegać. Ważne jest nie tylko rzeczywiste wykonanie opieki, ale także prawidłowa dokumentacja i komunikacja na temat tego, co miało miejsce w praktyce pielęgniarstwa.

Odpowiedzialność w prawie odpowiedzialności oznacza również, że personel pielęgniarstwa musi nieustannie rozszerzać swoje kompetencje zawodowe. Udział w szkoleniach i doskonaleniu zawodowym jest nieodzowny, aby być na bieżąco z praktyką pielęgniarstwa i wymaganiami prawnymi. Nieodzowna wiedza obejmuje aktualne przepisy higieniczne i działania w sytuacjach awaryjnych, a także właściwe posługiwanie się urządzeniami medycznymi i lekami.

Wykonywanie swojej odpowiedzialności zobowiązuje również personel pielęgniarstwa do aktywnej współpracy w zespole. Obejmuje to komunikację z innymi pracownikami służby zdrowia, mieszkańcami oraz ich rodzinami. Staranna dokumentacja pielęgniarstwa stanowi tutaj nie tylko dowód w przypadku odpowiedzialności, ale służy również efektywnej współpracy i zapewnieniu jakości świadczeń pielęgniarstwa.

Aby uniknąć konsekwencji naruszenia tej odpowiedzialności, personel pielęgniarstwa musi być świadomy swojej centralnej roli i aktywnie ją pełnić. Rozumiejąc swoją odpowiedzialność w prawie odpowiedzialności, mogą ograniczyć ryzyko przypadków odpowiedzialności i trwale poprawić jakość opieki. Ta aktywna odpowiedzialność chroni nie tylko mieszkańców, ale również personel pielęgniarstwa przed konsekwencjami prawnymi i przyczynia się do utrzymania profesjonalnego wizerunku.

2 Podstawy prawa odpowiedzialności w opiece nad osobami starszymi

2.1 Definicja i znaczenie odpowiedzialności w zawodzie pielęgniarstwa.

Odpowiedzialność w zawodzie opiekuńczym oznacza prawną zobowiązanie do odpowiadania za szkody spowodowane własnym działaniem lub zaniechaniem. W opiece nad osobami starszymi odpowiedzialność odgrywa kluczową rolę, ponieważ opiekunowie poprzez bliski kontakt z osobami wymagającymi opieki ponoszą szczególną odpowiedzialność.

Odpowiedzialność ta obejmuje różne obszary: odpowiedzialność cywilną, karną i pracowniczą. W praktyce może chodzić o roszczenia odszkodowawcze z tytułu błędu pielęgniarstwa, możliwe konsekwencje karne w przypadku poważnych naruszeń lub środki dyscyplinarne ze strony pracodawcy.

Opiekunowie muszą być świadomi swoich zobowiązań, aby zapewnić bezpieczeństwo i dobro beneficjentów opieki. Wymaga to dokładności w pracy, regularnych szkoleń i przestrzegania standardów i procedur. Tylko w ten sposób można zminimalizować ryzyko przypadków odpowiedzialności.

Szczególne znaczenie odpowiedzialności w zawodzie opiekuńczym wynika z wrażliwości osób wymagających opieki. Każdy błąd może mieć poważne konsekwencje. Dlatego świadomość ram prawnych jest istotnym elementem profesjonalnej praktyki opiekuńczej.

2.2 Różnice między odpowiedzialnością cywilną, karną a pracowniczą

Odpowiedzialność w opiece nad osobami starszymi dotyczy różnych dziedzin prawa: prawa cywilnego, prawa karnego i prawa pracy. Każda z tych dziedzin ma własne warunki i konsekwencje.

Odpowiedzialność cywilna wymaga zapłaty odszkodowania, jeśli w wyniku niedbalstwa lub celowego działania powstaje szkoda. Pracownicy opieki mogą zostać pociągnięci do odpowiedzialności, jeśli naruszają obowiązki staranności, co spowoduje uszczerbek dla mieszkańca. Przykład: Mieszkaniec upada, ponieważ pracownik opieki zapomniał zamknąć barierkę przy łóżku.

Odpowiedzialność karna pojawia się w przypadku naruszeń prawa, które są ścigane karnie. Chodzi tutaj o działanie zawinione, które narusza kodeks karny. Możliwe konsekwencje to grzywny lub kary pozbawienia wolności. Przykładem byłoby uszkodzenie ciała, na przykład gdy mieszkaniec zostaje zraniony wskutek rażącego niedbalstwa, ponieważ leki zostały błędnie podane.

Odpowiedzialność pracownicza dotyczy relacji między pracownikiem opieki a pracodawcą. Tutaj naruszenia obowiązków mogą skutkować środkami dyscyplinarnymi, takimi jak upomnienia lub wypowiedzenia. Taka sytuacja może wystąpić, gdy pracownik opieki wielokrotnie ignoruje polecenia służbowe, co zakłóca lub zagraża funkcjonowaniu zakładu.

Zrozumienie tych różnic pomaga pracownikom opieki prawidłowo ocenić swoją odpowiedzialność i unikać konsekwencji prawnych. Regularne szkolenia i stosowanie zgodnych z prawem metod pracy są niezbędne, aby minimalizować ryzyko.

2.3 Stosunek odpowiedzialności cywilnej, odpowiedzialności i naruszenia obowiązków

Stosunek między odpowiedzialnością prawną, odpowiedzialnością a naruszeniem obowiązków w opiece nad osobami starszymi tworzy wrażliwy układ, który decydująco wpływa na codzienną pracę personelu pielęgniarstwa. Odpowiedzialność prawna powstaje, gdy personel pielęgniarstwa narusza swoje obowiązki zawodowe, powodując tym samym szkody. Takie naruszenia obowiązków mogą wynikać z nieuwagi, nieznajomości lub ignorowania standardów opieki. Odpowiedzialność to zobowiązanie do działania zgodnie z rolą zawodową i zasadami etycznymi.

Odpowiedzialność wykracza poza samo przestrzeganie przepisów prawnych i obejmuje również rozważania moralne i etyczne, które stawiają dobro pacjentów w centrum uwagi. Naruszenie obowiązków ma miejsce, gdy personel pielęgniarstwa nie wykonuje swoich zadań zawodowych prawidłowo, co stanowi naruszenie ustalonych przepisów prawnych lub umownych standardów.

Personel pielęgniarstwa musi być świadomy możliwych konsekwencji prawnych, które mogą wynikać z niewłaściwego postępowania. Przykładem jest niewystarczające leczenie bólu u mieszkańca, które może wynikać z braku znajomości medykacji. Takie naruszenie obowiązków może mieć konsekwencje cywilne, karne i pracownicze, w zależności od stopnia powagi i wpływu na mieszkańca.

Wyraźnie określony stosunek między odpowiedzialnością prawną a odpowiedzialnością pomaga w lepszym zrozumieniu praw i obowiązków w codziennej praktyce pielęgniarstwa. Środki zapobiegawcze, takie jak szkolenia i wprowadzenie działań zapewniających jakość, są niezbędne, aby uniknąć błędów w opiece. Terminowa dokumentacja i otwarta komunikacja w zespole dodatkowo wspierają zmniejszenie ryzyka przypadków odpowiedzialności.

W ten sposób udaje się skutecznie chronić bezpieczeństwo i dobrostan osób wymagających opieki, a jednocześnie minimalizować ryzyko odpowiedzialności prawnej personelu pielęgniarstwa. To zapewnia, że personel pielęgniarstwa może wypełniać swoje ważne zadania z niezbędną wiedzą prawną i wymaganą starannością.

2.4 Relevante podstawy prawne (BGB, SGB, Kodeks karny)

Kodeks cywilny (BGB), kodeks socjalny (SGB) i kodeks karny (StGB) stanowią podstawy prawne odpowiedzialności i obowiązków zawodowych w opiece nad osobami starszymi

Kodeks cywilny (BGB): BGB reguluje roszczenia cywilnoprawne. W opiece nad osobami starszymi dotyczy to w szczególności roszczeń o odszkodowanie. Powstają one na przykład w wyniku naruszenia obowiązków staranności. Opiekun, który nieumyślnie lub umyślnie szkodzi mieszkańcowi, może zostać pociągnięty do odpowiedzialności na podstawie BGB. Szczególnie istotne są tutaj przepisy dotyczące czynów niedozwolonych (§§ 823 i n. BGB), które regulują, kiedy ktoś jest zobowiązany do zapłaty odszkodowania.

Kodeks socjalny (SGB): SGB obejmuje kilka tomów, które omawiają różne aspekty zabezpieczenia społecznego. Szczególnie istotne dla opieki nad osobami starszymi jest SGB XI, które reguluje ubezpieczenie pielęgnacyjne. Definiuje ono świadczenia, standardy opieki oraz wymagania jakościowe. Przestrzeganie tych standardów jest wiążące dla personelu opiekuńczego, aby zapewnić zarówno bezpieczeństwo mieszkańców, jak i ochronę prawną opiekunów.

Kodeks karny (StGB): StGB ustanawia podstawy prawne dla przestępstw, które mogą pociągać za sobą nie tylko konsekwencje cywilne, ale także karne. W opiece nad osobami starszymi szczególnie istotne jest tutaj uszkodzenie ciała (§§ 223 i n. StGB). Czynny nieumyślnie lub umyślnie, takie jak niewłaściwe podawanie leków, mogą być ścigane na drodze karnej. Również przestępstwa takie jak naruszenie tajemnicy zawodowej (§ 203 StGB) są istotne, ponieważ dotyczą zaufania pomiędzy mieszkańcami a opiekunami. Współdziałanie tych podstaw prawnych jest kluczowe. Opiekunowie muszą znać i przestrzegać zarówno regulacji cywilnoprawnych, jak i socjalnych oraz karnych. Szkolenia i prawne doskonalenie zawodowe są niezbędne, aby zminimalizować ryzyko naruszeń oraz zapewnić bezpieczeństwo mieszkańców. Znajomość tych przepisów prawnych i ich zastosowania w praktyce stanowi fundament profesjonalnej pracy opiekuńczej.

3 Rodzaje odpowiedzialności

3.1 Odpowiedzialność cywilna

W ramach opieki nad osobami starszymi odpowiedzialność cywilna odnosi się do obowiązku wypłaty odszkodowania poszkodowanemu, jeżeli wskutek działań opiekuńczych lub ich zaniechania doszło do powstania szkody. Podstawę prawną stanowi przede wszystkim Kodeks Cywilny (KC). W szczególności, §§ 823 i następne KC odgrywają kluczową rolę w przypadku roszczeń o odszkodowanie z czynu niedozwolonego.

Roszczenie o odszkodowanie wymaga, aby doszło do naruszenia obowiązku. Pracownik opieki musi w swojej pracy przestrzegać staranności wymaganej w obrocie. Jeżeli naruszy ten obowiązek staranności i w wyniku tego mieszkaniec dozna szkody, może to stanowić podstawę do odpowiedzialności.

Przykład: Pracownik opieki pozostawia bez nadzoru mieszkańca, który jest narażony na upadek i ten wypada z łóżka. W takim przypadku może istnieć roszczenie o odszkodowanie z tytułu uszkodzenia ciała, jeżeli doszło do naruszenia obowiązku nadzoru.

Ponadto wymagane jest istnienie winy. Rozróżnia się tutaj zamiar i niedbalstwo. Działania niedbale ten, kto nie przestrzega staranności wymaganej w obrocie.

Dla kwestii odpowiedzialności decydujące jest wykazanie związku przyczynowego. Należy udowodnić, że niewłaściwe zachowanie opiekuńcze było przyczyną powstałej szkody. Brak tego dowodu zazwyczaj oznacza również brak odpowiedzialności.

Odszkodowanie obejmuje zarówno szkody materialne, jak i niematerialne. Szkody materialne mogą na przykład objąć koszty leczenia lub utracone zarobki. Szkody niematerialne zazwyczaj stanowią roszczenia o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę. Wysokość zadośćuczynienia uzależniona jest od rozmiaru doznanych cierpień i indywidualnych okoliczności sprawy.

Na zakończenie należy zauważyć, że placówki i pracodawcy są zobowiązani odpowiadać za niewłaściwe zachowanie opiekuńcze swoich pracowników w ramach tzw. „odpowiedzialności za pomocników” (zgodnie z § 278 KC). Oznacza to, że organizator placówki może być pociągnięty do odpowiedzialności za przeoczenie popełnione przez pracownika opieki. Pracownicy opieki powinni więc w swoim własnym interesie, jak i w interesie swoich pracodawców, zawsze zachowywać najwyższą staranność.

3.2 Odpowiedzialność karna

Odpowiedzialność karna w opiece nad osobami starszymi występuje, gdy zachowanie opiekuna spełnia znamiona czynu zabronionego. Ważne aspekty karne obejmują niedbalstwo, uszkodzenie ciała oraz zabójstwo poprzez zaniechanie.

W przeciwieństwie do odpowiedzialności cywilnej, odpowiedzialność karna ma na celu zadośćuczynienie za krzywdę i powstrzymanie przyszłych naruszeń prawa. W tym przypadku na pierwszy plan wysuwa się indywidualna wina opiekuna.

Niedbalstwo jest często głównym kryterium w postępowaniach karnych. Opiekun działa niedbale, jeśli zaniedbuje wymaganą staranność i nieumyślnie powoduje śmierć lub uszczerbek na zdrowiu mieszkańca. Typowym przykładem jest ignorowanie przepisów bezpieczeństwa, co prowadzi do wypadku.

Uszkodzenie ciała może wystąpić, gdy opiekun poprzez działanie lub zaniechanie narusza integralność fizyczną mieszkańca. Obejmuje to również błędne podanie leków, które prowadzi do szkód zdrowotnych.

Szczególnie poważne jest zabójstwo poprzez zaniechanie. W takim przypadku prawo zobowiązuje opiekunów do podjęcia działań w określonych sytuacjach, aby chronić życie mieszkańca. Jeśli tego nie uczynią bez uzasadnionego powodu, może to zostać potraktowane jako zabójstwo poprzez zaniechanie. Decydujące jest tutaj posiadanie pozycji gwaranta, czyli opiekun jest prawnie zobowiązany do działania.

Opiekunowie muszą być świadomi swojej odpowiedzialności i możliwych konsekwencji prawnych. Naruszenie obowiązku staranności może nie tylko zwiększyć osobisty wymiar kary, ale także zaszkodzić reputacji całej placówki opiekuńczej. Postępowania karne mogą prowadzić do grzywien, kar pozbawienia wolności lub konsekwencji zawodowych. W interesie ochrony mieszkańców i ich własnego bezpieczeństwa prawnego opiekunowie powinni zawsze działać z rozwagą i odpowiedzialnością.

3.3 Odpowiedzialność wynikająca z prawa pracy

Odpowiedzialność prawna w pracy w opiece nad osobami starszymi dotyczy naruszenia obowiązków wynikających z umowy o pracę i może prowadzić do działań dyscyplinarnych, takich jak upomnienie lub wypowiedzenie. Upomnienie to uwaga pracodawcy dotycząca niewłaściwego zachowania, jednocześnie będąca wezwaniem do zmiany postawy. Często jest warunkiem koniecznym dla wypowiedzenia związanego z zachowaniem. Przykładami zachowań zasługujących na upomnienie są powtarzające się spóźnienia, ignorowanie wewnętrznych regulacji lub zaniedbanie starannej dokumentacji.

7 To tylko podgląd

Pełna książka jest dostępna na <https://www.altenpflege.de> dla zarejestrowanych użytkowników. Rejestracja i korzystanie są bezpłatne. Osoby, które nie chcą się rejestrować, mogą przekazać kwotę podaną na stronie 2 za pomocą Paypala na adres buchhaltung@factsoft.de, podając zarówno tytuł książki, jak i adres e-mail. Następnie otrzymają PDF wysłany e-mailem.

Oprócz bezpłatnego dostępu do podręczników rejestracja na [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) umożliwia bezpośrednie aplikowanie na oferty pracy. Można także samemu zamieścić bezpłatne ogłoszenie o pracy. Dołączcie również do społeczności [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de).